

Miss Dijaspore 2005. Nikolina Đogo

U prelepoj banket sali Viktoria u "White Eagle" u Čikagu je 3. jula izabrana najlepša devojka dijaspore iz SAD. Lentu MISS DIJASPORE 2005. ponela je Nikolina Đogo iz Milvokija, Viskonsin. Prva pratilja je Jelena Pavlović iz Čikaga, a za Mis fotogeničnosti izabrana je Dragana Dragojlović, takođe iz Čikaga.

Izbor za Miss Dijaspore u organizaciji Srpske Televizije iz Čikaga, a pod licencom MISS YU iz Srbije i Crne Gore, održan je prvi put zvanično u Čikagu 3. jula, u banket sali "White Eagle", pred nekoliko stotina prisutnih gledalaca, uz priladan program sa velikim brojem učesnika. Najlepša Srпкиnja dijaspore, Nikolina Đogo, na jesen će se pridružiti devojkama iz otadžbine i učestvovati na izbore za MISS YU.

dabranu muziku i aplauz prisutnih.

U bogatom umetničkom programu učestvovali su: Vita Ždrale, Miloš Đorđević, Smilja Anđelković, provereni maestro za klavijaturama Bane Đorđević. Atmosferu su ulepšali glumci iz Srpskog kulturnog kluba Sv. Sava koji sa fragmentima iz burleske "Balkanski Kabare -Bre." Tango instruktor i vlasnik Tango Santido, Dragića Novaković sa svojom učenicom Chloe Loop, izveli su predivnu igru

Specijalno za ovu priliku doputovala je iz Srbije i Crne Gore vlasnica licence MISS YU, Vesna Jugović, sa bivšom lepoticom Sanjom Papić. Tako su i predivne haljine za devojke u stilu Jelene Ažuške, stigle iz otadžbine, pa je sve to dalo posebnu boju i profesionalizam ovim izborima. Oko dvadesetak prelepih devojaka prodefilovalo je 5 puta pistom uz odlično

argentinskog tanga.

Koreografiju i pripremu devojaka za scenski nastup su uradili profesionalni manekeni Zaga i Dragan. O izgledu devojaka pobrinula se Biljana Stefanović iz Dimavera Salona, a o poslužju: Beograd Mit Market, Sendis Bejkeri, Denis Deli i Juropien Bejkeri.

Nikolina Đogo

Rođena je 7. avgusta, 1985. godine u Zadru. Poslednjih 5 godina živi u Milvokiju, Viskonsin. Studira medicinu i želi da bude pedijatar. Hobi joj je muzika i druženje sa prijateljima.

Uzor i idol, Miloš Obilić. Sprema je da učini nešto sveto i da svoj život za svoju otadžbinu i svoj narod. Ova titula joj znači puno jer sa ponosom želi da predstavlja svoj narod.

Kaže da je vrlo ponosna Srпкиnja.

Rade Šerbedžija

DO POSLEDNJEG DAHA

Povodom koncerta Radeta Šerbedžije, 23. juna u 21 sat na Velikoj sceni Ateljea 212, koji je ujedno i promocija njegove knjige "Do poslednjeg daha", a koji je uveliko rasprodat, bio je upriličen za novinare razgovor u foajeu Ateljea sa umetničkom zvezdom sa ovih, ali i mnogo širih prostora. Koncert je snimala televizija i potom ga emitovala, a knjigu je objavila izdavačka kuća Samizdat B92. Prema rečima urednice Tanje Petrović, posle Uskrsa prvo izdanje gotovo je rasprodato, a knjiga se naclala na petom mestu među najprodavanijim knjigama u SCG. Razliku u odnosu na hrvatsko izdanje predstavljaju dva poglavlja više, a dodatna atrakcija je serija Šerbedžijinih fotografija koje je snimio Vladan Elaković.

Na pitanje zašto je napisao ovu knjigu, glumac koji je i režirao 13 predstava, objavio četiri zbirke poezije, koji igra fudbal i tenis, kaže da se ova netipična autobiografija odnosi pretežno na poslednjih "deset krvavih godina" u našim životima, godine rata, i na njegov pokušaj da se nađe na tragu onih ljudi koji su taj rat pokušavali da spreče, da je ona deo te njegove akcije. Kao svestran umetnik, i pre spretan i dnevni, nego ozbiljan pesnik, kako je rekao sam za sebe, on je ovu knjigu pisao usput, iako svestan da je pisanje proze ozbiljna disciplina, te je nije izbrusio i svojim stilom zadovoljan je tek ponegde. Iako o teškim temama, knjiga je, prema njegovim rečima, topla i optimistična i u njoj on piše i o ljudima sa kojima se ne slaže, jer je jedna od njegovih maksima da smo različiti i da ne moramo misliti isto, odnosno, da on može sedeti i piti sa ljudima sa kojima nije istomišljenik, sve dok oni ne čine nešto što prelazi prag njegove tolerancije koji je vrlo visok.

On piše nešto i o svom životu u Americi u kojoj igra u holivudskim hitovima pored, od njega mlađih, filmskih zvezda, sa jednakim statusom u mikrokosmosu iz koga on dolazi i sa mnogo većim glumačkim potencijalom, i o nelagodji koju to izaziva. Ipak, u svom pedagoškom radu, a to je ono što bi i inače mlađe kolege mogle da nauče od njega, on je polazio od toga da veruje da, ako se potrude, njegovi učenici mogu biti bolji od njega. Velike obaveze ne dozvoljavaju mu da se više bavi pisanjem. Ovu knjigu napisao je jer nije dobio ulogu u filmu Ridlija Skota "Nebesko kraljevstvo", pa je imao vremena, a ulogu je zato dobio njegov omiljeni glumac Lijam Nison. U Americi snima rimejk Karpenterove "Magle" i "Optimistu", kao i TV seriju. Zbog toga i neće moći da u petoj sezoni svog pozorišta Ullis izvede svih pet predstava - "Kralja Lira", "Medeju", "Mara - Sad", "Play Beket" u kome likove iz "Godoa" igraju, pored njega, Ivica Vidović, Zijah Sokolović i Pero Kvrđić, a sve se odvija na Golom otoku. Njegova supruga Lenka Udovički režiraće u ovom pozorištu i "Hamleta". Na koncertu u 24. juna učestvovali su i Igor Mandić, pisac predgovora za knjigu, gitarista Miroslav Tadić, tamburaši Janike Balaša, Moma Nikolić, Petar Božović, Petar Kralj, Jovan Ćirilov, Borka Pavićević, njegovi kćerka i sin iz prvog braka - Lucija i Danilo. (Danas)

Izložba našeg likovnog umetnika Zorana Miloševića, koji dolazi iz otadžbine drugi put da svoje radove predstavi čikaškoj publici, održaće se 16. jula u Kulturnom klubu Sveti Sava na 488 W. Barry u Čikagu.

TRADICIJA I TRANZICIJA

Izložba će obrađivati temu "TRADICIJA I TRANZICIJA", što je ujedno i nastavak prošlogodišnje teme i predstavlja istočno gledanje na globalizaciju koja je u toku. Ove godine je to malo produbljeno i obrađuje viđenje odnosa tradicije i tranzicije na prostorima Balkana.

Specifičnost izložbe može biti to, što je autor posvećen crkvenoj umetnosti pa krajičkom oka beleži bolne promene na licu svoga naroda. Takođe treba uzeti u obzir različitost kulturnog nasleđa čikaške publike i materijala koji je ovom izložbom obrađen, a koji dolazi sa prostora odakle smo manje - više i mi potekli. Eventualne nejasnoće koje bi se pojavile na predstojećoj izložbi treba razumeti na taj način što smo vremenskom distancom osujećeni da temu doživljavamo lično.

- Pokušao sam da odsviram jedan od hitova Rolingstonsa na dvojnicama ili šumadijskoj fruli, ali to nikako nije zvučalo lepo. I to saznanje pokušavam da prenesem likovnoj publici - kaže za Ogdalato Zoran Milošević.